

Forord i året 2010:

**Mange kunne havde gjort det bedre
Alle kunne havde gjort det anderledes.
Men sådan har jeg nu gjort det, og
hvis jeg ikke havde gjort det, var
det måske aldrig blevet gjort.**

Jeg hedder Palle Bjørnholt Hansen, og har forsket nogle tusinde timer i slægten Bjørnholt. Jeg har indskannet brevbøgerne, også kaldet Vandrebog og Budbringer. Min mors forældre er nedennævnte nr. 5

Bøgerne blev oprettet efter Peder Bjørnholt Andersens død i 1935, og sendt rundt mellem hans børn. Børnene skulle så skrive lidt om hvad de havde lavet siden de fik bogen sidst. Før havde deres far været Budbringer mellem dem..

Der blev i alt udskrevet 4 bøger med titlen Budbringer.

1: 1936-1940

2: 1940-1948

3: 1943-1946

4 : 1948-1958 den største, med få yderlige sider fra år 1979.

Peder Bjørnholt Andersen også kaldt "Pee Sme" fik 13 børn, kun de 10 blev voksne:

1. 1884 Kirsten Margrethe Andersen + Sigvald Johannes Christian Jørgensen
2. 1886 Bojle Bjørnholt + Anna Kirstine Rasmussen
3. 1888 Ane Margrethe Andersen "Grethe" + Christian Vilhelm Løhde
4. 1890 Anders Bjørnholt Andersen + Olavia Andrea Alsen
5. 1892 Kristen Marinus Bjørnholt "Kræn"+ Johanne Semine Jensen
6. 1895 Petra Marie Andersen + Hans Rasmus Hansen
7. 1898 Kristian Nikolaj Bjørnholt + Ane Kirstine Svendsen
8. 1900 Knud Marius Bjørnholt + Petra Mary Kristensen Vestergaard
9. 1901 Alfred Emil Bjørnholt + Astrid Ragnhild Madsen
10. 1903 Anna Dusine Elisabeth Andersen + Anton Peder Larsen

Bøgerne er tidstypiske dokumenter, der strækker sig henover krigsårene, og fortæller stort og småt, om de kår som børnene som voksne fik. Flere flyttede til Sjælland.

Bøgerne har selvfølgelig størst interesse for efterkommerne.

Børnene er født i Tollund, et område beliggende vest for Funder Kirkeby i Funder Sogn, Silkeborg Kommune. Deres mor Ane Marie Bojlesen, døde som 40 årig i 1906. Mange af børnene kom ud at tjene som 8 årige, for at tjene til føden. Det var usle kår på heden, med bindingsværk og lerstampede gulve, alligevel elskede børnene deres forældre, og blev alle stærk troende.

Udmærkelse tilkendt Halvor Hansen
for hans Arbejde i Sukker og Ismejs-
ling, saa det var jo fint for ham.

Master Yuse var her i Aften, Valgafsnen,
vi skal staa for Smarrbrødsbakkemel
i Markmandsgades Selskabslokaler, der
skal omies 700 stk, det er vist nok et hel
Kampagni Saldaler der skal feste der.

Jeg er ellers i en Vikariali forretning om
Lørdagen, hvor jeg tjener 20 Kr fra 7 til
3. Det var doglig at hilse paa dig.
Master Kirsten, vi fik jo desværre ikke
snakket saa meget sammen, for det
var jo ham Kirsten der fik Ordet den
Aften, men vi us forhaabentlig snart igen.
Master Grethe, jeg elsker at læse dine Brev,
du skriver saa doglig eller ogsaa er det
maaske fordi jeg læser saa meget af Mrs
Sand og Tanke næsten i dine Brev, det
sidste Brev du skrev om Fuglene og
Jorharrerne, aa. hvor godt det skant.

Har det godt alle i huse. Mange Kædige
Hilsener fra
Lene

Funder den 27/9. 1950.

Kære alle i Familien.

Saa fik jeg den Glæde at læse i
 vor gode Brevbog og Tak for iverket
 godt Ord og det er dejligt at se de
 forskellige Budsigter og høre at i har
 det godt allesammen, man Bør saa
 da vil sørge jeres Liv og Færd, vi
 ser jo Børn saa meget til Familien
 som før, i har jo allesammen jeres
 Boder at besøge og det er dejligt at se
 Børne børnene, di er altid saa glad
 ved at Børnene her til Bedste forældrene
 Jeg har jo haft min Ferie paa Lygelund
 for den 8/8 til den 29 det er næst at blive
 udstavret lidt igen, jeg er da ved at
 tænke paa og vil have Dame pumpe ^{25' alt}
 i to Dage, jeg skylder saa mange et
 Kop Kaffe, jeg har jo Dagur i Bagha
 nden men er saa flinset at hjælpe
 mig naar det Bør. Jeg skal have

klinge til Lørdag Kirsken i Dag, am selv
 at vende Bogen, saa Baerhuu faa sig en
 Ludder med sine Hads hvis huu Baerhuu
 sine Baerhuu jo altid naar man er
 syg. Vilhelu har ogsaa gaet en Uges
 Tid og vaerit syg, jeg siger snart fra
 med alt det haarde Arbejde siger huu
 f. maa midskyldt jeg Baerhuu vis
 udu for Syggen, jeg ar ikke godk
 Tak Børre Paul for dit smukke og vel
 menende Ord am du ar du Far ja
 kan holdt af dig sam i nogen anden og
 dit tror jeg ikke Børre Bojle er ejalu
 over. Du kan vel godk overde tred
 Børre Anders, i havde vel en glad
 Dag. Vores Niels fik 210 Kr i Tjers
 igaar og han og hans Far kan
 byndvæid hjem fra Arbejde saa
 gav Niels en halv Dalborg, lar Re
 og noget andet Løst, sam jeg ikke

Kendt Navn paa di vilde jo have mig
 til at smage, men jeg sagde nej Tak nu
 var jeg dig godt saa skulde i have det
 spillet. Min Læge siger naar jeg vil
 Lake mig 15 lb til og undgaa Salt og Sukker
 saa kan jeg blive en gammel Karle.
 Tak for jeres Brev om min Lise Gudrun
 Emma og Elly. Tak for dit og din Mands
 Besøg i Sommer. Det var dejligt at
 man kunde høre saadanne. For saa
 store Fødsler, men jeg tror hun var
 glad ved at kunne lide mig. Nu
 døjer jo med at gaa. Naar jeg maa
 hellere slutte for denne Gang, og se
 at kunne lide i Livet og jeg ønsker
 for jer alle at i maa være raske
 og have det godt og i sendes alle
 baade store og smaa de Kærligste
 Hilsener fra os alle her i Funder
 Hilsen til alle Jørgen G. H. H.
 Palle Bjørnholt Hansen

Mors Familie

Mor og Mester Kirsten liker mig til
 at tage til Pennek. Jeg har fornylig
 faaet vores lille Pige fotografere. Hun er
 to etar og hedder Linda. Jeg berder
 mig ikke om at faa Billedet i for jeg
 synes jeg ser farlig ud men de siger
 det ligner mig godt nok. Uha, ohskrak.
 Jeg maa jo ogsa at hjælpe Mor engang
 imellem hun daer jo selv med at
 klare den Far ligger i Sengen i Dag det er
 ikke saa godt med ham. Paa Funder Bakke
 har vi det alle godt og er raske jeg haaler
 det samme for den aevrige Familie

Hilsen fra Dagmar

Sjækelborg Thorngade 14c 14 Oktober 1958

Kære Familie! Tak for de mange Breve, nu vil jeg forsøge at skrive et til eder, men ved Tanken om at i nu derovre paa Salthalmsvej 2 sidder ved et veldækket Bord og smuser jer med gode Sager, og selvfølgelig Øl og Småps, saa forstaar i nok alle at det ikke er let at holde Tankerne samlede, ja jeg mangler jo ikke noget, min Samværet med en Fløt humor fyldte Familie medlemmer, - ja i forstaar, Paul og Inger fik vi Brev fra i Dag, og de skrev at der Hans holdt Fest i Aften. ja jeg har jo skrevet Tillykke, men jeg siger det endnu en Gang, Tillykke! og go Gang i Galocherne paa Vijn frunt!

Inger, Paul og Marianne var her i fire Dage, vi var jo i Søndags til Fest hos Thorkilds, Lis 15 Aar blev konfirmeret, vi var 34 til Middag og Nat prokos kl 1 1/2 og næste Aften var de vist 36 til Smørrebrød.

Vi vare glade for Inger og Paul, men Marianne begynder jo at stikke dem lidt ud, hun er saa sjov nu, og hun fortæller jo saa meget, som jeg ogsaa sagde til Forældrene, Marianne har kun en Fyl, hun slaar op kl 5 eller 5 30 om Morgenen, og for Hekspl om Søndagen er det jo lovlig tidlig. (stakkels) Forældre.

Nu har Edith og jeg lige faaet os en Kop stærk Kaffe det liver jo valdig op. jeg har haft travlt med

Sange, de to sidste skal bruges Onsdag da skal vores
Fætter Albert Bojesen og Hustru fejre Sølvbryllup, Familien
kommer i Mørn tidlig efter sin Sang. Agnes og jeg var
for tre Uger i Sommerhuset i fem Dage, vi tar nok derom
igen hvis da Vejet vil arse sig, det kniber det jo med i Aar.
Ja Anders du havde jo Besøg af Herdis og Thorkild, de var
jo rigtig kommen til Fæst hos dig, det var da godt du forvandt
dit Onde, du kunde jo let været gaaet heden. Som kommer tar
til Krestens sidste Brev, da er jeg ganske klar over at det
passer alt, og det er nok kun Veitnes Begyndelse, men jeg
sanker ikke med Gu paa noget, alt kommer som det
skal, og vi maa kage hver Dag som den bliver os tilskikket
hvorfor tage Sorgerne paa Færskud, hver Dag har jo nok
i sin Plage. - Måske jeg har læst i Demokraten om en
Læge i Grøve, der kunde kurere Gigt i Løbet af Nul kommu
fem, er der noget om det? saa maa jeg have fat i ham, -
Den af de første Søndage skal jeg ud paa Heden til Stine
Grishe og Wilhelm skal ogsaa der med, men jeg bliver
der til om Mandagen. Ja jeg ser at Dime og Kristian
er fnyblede ind fra Haven, ja Vejet har jo været
vaadt i Sommer. Tak alles Am min for sidst, det er
dijligt at tale med Ider alle. Tak ogsaa i der bor i
Køge. I sendes alle de kærligste Hilsener fra os
her i Silkeborg. Søster Kirsten

Bjerggrav 28 Okt. 1950

Dear Family!

Godt jeg bringer jer en Tak
for alle Breve vil jeg be-
mærke at det er dejlig naar
der kommer et lille Brev
fra nogle af de yngre Med-
lemmer af Familien. En
Gang imellem er der ogsaa
et af jer der minder os
Hjortens gamle Gang og det
Kvind Frit der kommer
over de 50, og allesammen
har i haft Selskab til,
men 2 af dem er i Thorsdal-
slækten i junder nok snart
en anden Aaledning hvor
i kommer sammen til en lille
Familie fest. Jeg skal
saa vidt muligt holde
de forskellige Markedage
afholdt her, for ellers vil
Gjæstebudet komme

til at ligge omkring de 400 -
 Vi har i sidste Uge haft
 Spisefremme, Kaffe fremme
 og Dand-eftermiddags sammen-
 komst og Astudal har regnet
 ud at hun har vandt 185 dalt.
 Det var ogsaa drojt, men
 sikret om de Gilder vi
 kom for omme til igen inden
 vi behøver at plan Gæster.
 9 Dag har vi slagtet en 1/4 gris
 og det er pakket og lagt i
 Fryserum hvor vi i Forvejen
 har 1/2 And. Søster Klus har for
 Silkeborg har meldt om Antkomst
 den 31. Okt. og saa er det godt
 med lidt Bylte og Mediter-
 jule. Astudal har ellers for
 1 Krone vundet i Frigedans
 Høleskab til 2500 Kb. og vi
 venter den ene af Dagens
 Det er gennem Dand, Kruid
 samfund og Seddelen var
 der ingen der vilde købe,

saa forbarmede Astrid sig om
 den lille Pige der solgte Sed-
 delene, ad det var den eneste
 hvorpaa havde tillage og det
 var altsaa heldigt. Samme
 Aar da hun havde vundet,
 kippede hun for 25 Øre, som
 dog nok var en god sum.
 Det Aar har hendes Fregate tam-
 pet Skovsbevandring med 3-0,
 som Fregate er en søns høj-
 statters. Den Søndag Effund.
 og Kristian er lige forsvundet
 hjem til os og har Friday
 i morgen, hun er glad
 for sit nye arbejde og
 jeg har ogsaa hørt at Latic.
 Home er glade for hendes.
 Med de kære og vilde
 til alle i Familien slut-
 te jeg for denne Gang.
 Ofred

Køge 13 November

Kære Miesamma!

Paa gaar man alts igang med Pinner
for at smide en Stuk til den efterhaan-
den store Samhvi.

Her gaar alle omkring ved det gamle
vi er stadig paa Gummifabrikken. Begge to
jeg er ellers snart ked af at jage Omud
thru Jaa, men Bortid faanger vist ogsaa
der for der er gik et eller andet man
gunde vil tjene til, saa det bliver vist ikke
forlobig jeg holder op.

Jeg blev af, du igen har været paa
Bjergenset Noster Gade, jeg haaber du
der har det godt igen, nok en enkelt
Snaps havde skadet jeg tror det nu ikke
det er bare en skrap Pris og der tales om
at du 1/2 skal koste 13 Kr.

Vi var til Indesgil forleden og vandt 2 store
Guder Far og Vilby var bevædt om Lørdagen
og saa Indesgil, Far tænker vist godt at
følge Husel hvad han saa vil ved jeg
ikke 2 guld og 2 guld pløjer stadig Bølge
den blaa, Boms har været ude i 2 Bar
nu til Nytaar han har skrevet til mig

at han er saa led og ked af Amerika
 men det er nok ikke saadant at saa et job
 i Land, for det er vist hans Mening naar
 han kommer hjem til Farsø, Norder Nørsten
 du har faldt om hans Led. Jeg ved ikke
 om du har faaet den eller et den her
 Norder Nørsten Pjornholt Hansen / S. S. S. S. S.
 Frederik Lauridsen København.

Jeg er sejler med en Baad der hedder Ølhel
 af København men holder op til Jul saa
 har min vist faaet nok af dem for denne
 Gang.

Jeg har ikke rigtig Tid til at skrive
 jeg maa fortælle den hele tiden først
 kom Jørgen og var drøvad det is regner
 nemlig og saa kom Hans fra Skole han
 saa sig selv og det er saa, myggetigt
 Han tager pap Swanen og myggetigt
 sig med det Blad de vi det hvalpene
 de vil have de gode Herrer, jeg har
 eller lige spurgt ham om han ikke
 tog med ind og se, "Inskeliv" saa det
 om Teater, men han mener det er for
 højt oppe. Til at han kan sige det

vi kan vist ellers frænge til at se os
 selv fra en my Lysskuel, jeg har lige
 været inde og se Hans under Bjørnerke
 paa Folketælling det er et godt Stykke
 men alle i der bor i Hovedstaden følger
 et lidt mere med, jeg faar samment
 næppe nok tid til en god Gang en gang
 imellem

nu maa jeg hellere skulle Hans er
 ved at se og ad sult siger han, han
 er lige saa mager som den julegris er
 ved denne tid, Skolelægen spurgte ham
 ogsaa om hans sidste del de andre skul
 have

En en kærlig Hilsen til alle og
 ligeledes ønske om en glædelig Jul
 og et godt Nytaar fra os alle
 her paa Vægen 16 I. Gudmen

Trøge den 20/11 1950

Være Familie

Nu er Bogen her igen, og jeg
siger tak for Brevene. Her gaar
hivul ved det gamle. vi er ikke
raske. Huvietke har haft Influenza
i 14 Dage og kostet meget mellem
hun kan ikke komme af med alt det
Pilm. og jeg har jo min Gigt og
saa i tilgift et godt og solidt
Heksekud saa jeg er lidt stram
i betragtning. Ja i har det jo godt
alle. Ja Erster jeg tror ogsaa at du
skulde have laget dig en lille en
det sætter blodet i omloeb og giver velvære
Men det er jo snart nogle dyre draaber
Jeg faar gerne en halv Flaske til Jul men
jeg tror det skal være forbi med alt det Snaps
Daot Anders tak for Billederne i Bogen
det er jo nogle pæne Hærnesker kan
du ikke lave et af hver til mig
det er jo ikke hver Dag man køber
i Bil med sine Bøder for vi var
jo i Høding i 10 Dage i Sommerferien
hos Knud og hans Hone. vi sejlede med

de forenedes Fredericia laaden blev af Lign
 vi havde rigtig meget saa det var en
 herlig Tur. Hvordan gaar det med Tipse
 jeg kan ikke faa mere en 8 rigtige
 og det er jo for lidt, det var jo
 rigtig med en tolv. Læs du snyder
 dig Trind med Boger det kan de
 ikke være bekendt men der sker
 forbaerrelig ikke mere. Jeg kan ikke
 finde paa men at skrive saa en
 kærlig Hilsen til hele Familien
 fra os
 Bøzle

Det er sandt Pøler Trind. Jeg
 glæmte at svare paa det du spurgte
 mig om. Det er rigtig at der er
 en Løge i Hvidie ved Brue som
 eksperimenter med Gigt det er et
 nyt Middel jeg ved ikke hvad det hedder
 og ca 80% er blevet holdredet
 men kan skrives at vi vil
 tidens visen om det holder konstant
 eller der bliver Tilbagefald. Men der er da
 Leddegigtpatienter som ikke har kendt Arbejde i flere Aar
 som er arbejdsdygtige men
 siger

Jeg havde besøg forleden Eftermiddag
af ham Otto Madsen. som var ude
hos Niels Peder i Hjem, han var i Lars
Overbråk og Halvfuld det er vist
en hel Vagabond. Penge havde han
vist ikke nogen af men Pilsner
i Lommen.

Boyle

Postarkiv 29-11-90

Kære alle!

Luk for brevene og alle kisterne, jeg er lige idag
slået op af sengen efter otte dages influenza
den er man nødt til at holde sengen med
for at få den ud af kroppen, men nu
håber jeg det går lidt igen, det er også et
vammelig øger, med regn og storm, ja nu
kan det jo snart blive jul øger, det
bliver meget at se hails når hun
skal danse om juletræet nu kan hun
rigtig løbe rundt på gulvet hun er
en rigtig pilut det skal i nok se på

billedet af hende, hun kommer ellers
 godt ud af det med Jassar? Min var
 Jide og besøge mig i forårs, det glæder
 mig for ikke Gudmin tal di står i
 forbindelse med din broder Enevold
 Min må han jo snart have været rimt
 på de syv have hvis når di skrives
 igen og hvis også din far og søskende,
 det er snart / længe siden jeg har set nogen
 dit Bøjle og Henriette, jeg ville vist hellere
 have hørt efter jer, jeg har da en halv
 Harald y. dit gammelt yndis endnu, ja jeg
 troer min di havde best af at lade
 snapsen stå søster Grelke der skal jo
 håndlav se, men det er godt di holder
 det nogenlunde ved humør og helbred, ja
 hvordan det er dejlig at få den lille i en
 evenlær, di må nok hellere en lidt
 dit Trøge har den klage dogket, men
 det lader jo ikke dit tal Bøjle har
 sagt have endnu, ulykke med den
 dejlige brøstabsmedalje er dejlig at
 have, så kan di da lgi en
 hold snaps når jeg kommer og

besøger eder, ja det er mig kært mit spøg
 jeg er slet ikke så blynd efter det selt
 som også jeg skriver en del om det,
 ja Alfred det lader sig at "Freya" er ved
 at løge sig sammen di legger jo
 nogetlunde plaseret mig, det var ikke
 længe de thigte Pøstergård fra hammerhøj
 det gik da mig ellers godt nok i de
 kampe han var med, ja vi er jo spent
 på om vores favorithold "Fremad Amager"
 kan vinde over Helsingør på søndag så
 ligger di jo dæppet og er ferdig i efterret
 — mig er pigerne kammen hjem og vi
 har spist jeg har stegt nogle gode nøgle-
 ben di serger dygtig og når jeg går
 her hjemm som frekvarvarende alligevel
 så ser det jo nemt klart, mig en kærlyhed
 fra os alle her
 Anders.

← Laila
 1½ år

Bülgerungsgade d. 15-12-50

Kære Familie

Det er ligesom jeg denne gang ikke rigtig har været oplagt til at skrive i bogen, jeg har gået og ventet, og sagt til mig selv, ja nu i morges skal det være, men det blev ikke til noget alligevel, også kom budskabet til os, at vår kære broder Alfred, havde forladt den fysiske verden, ja. må indskyldte at jeg skrev sådan, for skrive at han er død, kan jeg ikke, for det tror jeg ikke på, jeg ved at jeg skal møde ham igen, jeg kan se hans billede i mit indre, ja nu han ikke mere er her, så tænker man så meget på ham, man går tilbage i tiden, og mindes ham som lille, han var en sød og kær dreng, vi som er alder har ikke været så meget sammen med ham, for vi blev jo skilt lidt for alle vinder, men så meget ved jeg, at Alfred har altid haft en redelig karakter, i hele hans opvækst, han levede ikke ved stimulantser såsom tobak spiritus og andet, og fuld af vitalitet var

han go, og jeg kan godt forstå at han havde skabt
 sig mange venner, for jeg Astrid og Børn kan
 jeg forstå at det har været en hård tid, for der var
 jo et godt familieforhold, imellem eder, han elskede
 eder jo inderlig, og disse gamle forældre Astrid har
 det nok også været hårdt for, de har jo været så
 meget for Alfred, hans anden hustru kan man
 vel sige, han var jo ikke ret gammel da var
 moder døde, lad os altid bevare mindet om
 ham i vore hjerter, og jeg ønsker en ting at vi
 altid må være i forbindelse med eder, hans børn,
 som gennem eders fader, er forbundet med os
 med blodets bånd, du Egon er den største jeg
 vinder, Kirsten og Ole, kan jeg snart ikke minde
 jeg har set, for vi hans søskende er det jo svært,
 at det er fra den ringe ende, at der går nogen
 vakt, men vi kender jo ikke tiden og stunden
 vi må tage hensyn, nu er det gået om 8 dage,
 og gid der må fyres på rette måde, i menneskets
 indre, med håb om fred, alle livets forhold,
 og at det lille Kristus barn må fødes, hvor menneske-
 ligheden, og der vokser sig stærk og stærk.

I sendes nu nær og fjern de Karbygte Tilsner
 fra
 Kristus og Johanne

Skovsberggade d. 3-1-51

Kære alle i Familien.

Jeg det gør lidt brevent denne gang
 med Brevbogen, det er ligesom
 lyden til alt er kommet, jeg fik
 Bogen af Kristen for jul, men der er
 ikke ro til noget her, I dag er det den
 2de januar og vi er altså gået isat
 i 1951, og Familien her ønsker den
 øvrige Familie alt godt i det nye år
 med ønsker om Fred og fordragelighed
 mellem Muncöker og særlig mellem
 Nationerne. Ja der sker så meget og
 vil nok ske meget endnu som vi
 ikke forstår, men der er nok en
 mening med det allesammen.
 Ja vi har det ellers godt her, lidt
 forkolde følger det jo altid med
 samt lidt Sigt her og der, men det
 bliver vel Bæstid og Alderen til.
 Vi har holdt en stille og rolig Jul
 Bøje og Henriette kom og besøgte os
 2 om juleaften, Nylårsaften havde vi
 endel af Hanses Børn og Svigerbørn
 samt Hans, og Anders kom senere

på Hobart, og Peter og Sigris var her
 også. Jeg sidder og skriver med to
 Hyldepennere, men der er ingen af dem
 der dør, min Hjerne er også som
 for sig, og jeg vil slutte med de
 kærlystede Hilsener og endnu engang
 et godt Nyår. Christian

Kære allesammen:

Ja, Morbror Kustaan har været her efter
 Bogen, saa nu har jeg faaet Lov at betælle
 den til Tirsdag, saa den kan komme ud til
 Morbroders Kvind. Ja nu er vores Morbroder
 Alfred gaat til sin Hvile det var jo en
 sorgelig Boudskab for os, hvor man det havde
 kommet bag paa ham og hans Familie
 naar man læser hans sidste Brev, ja nu
 læser vi heller ikke hans Breve mere,
 jeg kendte ikke rigtig Morbroders Alfred,
 det jeg husker om ham, var, da vi
 var smaa, naar han kom med
 sit Hakledøj, men jeg tror, efter hans
 Brev at domme, at han har været

en storsindet Mand med noget til-
 overs for andre, du var hans Minde.
 Vores Broder Quinas havde Fødsels-
 dag den 12de Januari saa vi var jo
 alle deroppe og Broders Gæster den
 9de - og jeg den 3-1 - saa vi har jo
 rigtig haft komsammen, det er
 rigtig naar vi kan samles
 alle sammen, men en Dag vil det
 jo ogsaa lynde ud i vores Rejser,
 derfor skal vi ogsaa vare gode med
 hinanden saa længe vi har hin-
 anden, derfor er det ogsaa saa dejlig
 med denne Bog, her i vores Familie
 er der sammenhold. Jeg skal være
 i Føretning i Dag og kom hjem, min
 Datter Hagund var lige ved at lide for
 hun skulde sidde efter, hun kunne
 ikke sin Tabel.

Nu i Haab om alt godt i Fremtiden
 i det nye Aar sendes i alle
 en Kærlig Hilsen fra
 Rose

Stovsberggade d. 16-1-51

Jeg har igen fået Brevbogen, og vil skrive et par Ord om Broer Alfred? Jeg tænker jo alt om ham derhjemme fra, hvor Alfred kom og jeg som små, ligede sammen altid, når der var lejlighed dertil, men tidlig blev vi skilt, og fik hvert sit sted at virke for andre, Alfreds her som lille inde mellem fremmede, har nok ikke været de allerbedste, men måske har han draget lære deraf, men vi kender hans villighed og arbejdslust vel fra Børn, til blev der bedt om af os tre Børn om at løse et Ord, eller gøre et eller andet? Knud lod altid som om han ikke hørte hvad der blev sagt, og jeg havde altid så mange Tusskyldninger på Hænder, men inden vi vidste af det, så løb Alfred, og han løb altid, han kunne ikke gå, alt skulde udføres i rekordtid. Vi kender ham som slides i Mosen, som Høstetters tjern hos Far, og han går ikke af vigen for noget, selv Vål og Tråd,

det var ikke den ting han ikke kunde
 tage del i. Efterhånden som vi blev
 store og siden vi blev gifte blev vi også
 spredt ud i det ganske Land, og kom
 sjældnere sammen, men det er jo som
 Rune Hise skriver, at vi har altid været
 gode til at holde forbindelsen vedlig
 inden for Familien, og ikke mindst
 Bogen har har gjort sit dertil.
 Hver især har sit Job, og varetage,
 og der havde Bror Alfred ikke det mind-
 ste, men han magede det, hans ihær-
 dighed og påpasselighed, hans godhed
 og retfærdighed over for alle, store
 i samt omme i hans omgangs kreds
 gjorde ham til en stor Mand, elsket,
 og nu savnet. Ved hans Bære blev
 der tabt mange smukke Ord. Det
 var ikke nogen ceremoniel tale Presten
 holdte, nej det var rent Personlig og
 smukke Ord som kom fra Hjertet,
 Presten sagde til slut? jeg talte med
 Bjørnholt om mange ting, lige til det
 sidste: men hvad vi talte om, navnet

jeg ikke her. Skolelæreren udtalte!
 ved Bjørnholts bortgang har vi mistet
 noget stort, der kan nok sættes en Mand
 i hans Plads, ^{men} der findes ingen som kan
 erstatte det tabte, det er ikke arbedet alene
 men det Personlige ved ham, hans del-
 tagelse i alt, hvortil så siden det var, han
 var altid rede til at hjælpe hvor der var
 brug derfor. Repræsentanten for Brøgersfor-
 eningen udtalte smukke Ord om Broder
 Alfred. Egne læste smukke Vers, som
 hans Far i ungdom havde skrevet, og takkede
 for sin store deltagelse. Ja det er
 hårdt at stå der og tænke på at det er
 sin yngste Broder som er gået bort i
 en ung alder, men han skulde også
 ikke være her iblandt os mere,

Og være hans Minde.

Uddeler A. Bjørnholts Jordfærd i Bjerregrav

Mens Vintersolens blege Straaler skinnede hen over den hvide, frosne Sne i Bjerregrav By og over Kirkegaardens Kors og Grave, blev Uddeler Alfr. Bjørnholts Baare ført fra Sygehuskapellet i Randers til den kønne, gamle Landsbykirke.

Skønt Begravelsen skulde foregaa i Stilhed, sluttede saa mange fra By og Sogn sig til Følget ved Bygrænsen, at Kirken næppe kunde rumme alle — et Bevis paa, at Befolkningen spontant ønskede at følge den afholdte Uddeler til hans sidste Hvilested.

Kranse og Dekorationer dækkede hele Kirkens Midtergulv — mange var signerede med smukke Baand, Vi nævner: Fra Uddelerforeningens 5. Kreds, Bjerregrav Brugsforening, Bryggeriet Thor, FDB, la Cours Skole, 1. Mellem i la Cours Skole, Personalet i Bjerregrav Brugsforening, Direktion og Personale i Randers Handels- og Discontobank, Nabokolleger og Randers Dagblad.

I Kirken talte Pastor Hvorslev ud fra Ordet i 1. Peters Br. 4,7-11, hvor der bl. a. staar Opfordring til fremfor alt at have en inderlig Kærlighed til hverandre og til at tjene hverandre. Det blev en stærkt personligt præget Tale, Atter har vi i Bjerregrav haft et Dødsfald, der berører os alle smerteligt, og atter blev det bekræftet, at Juleevangeliet, der snart skal lyde, har to Toner: den lyse, glædelige og den tunge, alvorlige. Det er ikke tilfældigt, at vi i en Julesalme maa tage Tonen: »I, som tunge Stier træde, stands og hør: her er Dør til den sande Glæde«.

Vi har her i vor By mistet saa meget ved Bjørnholts Død, at vi maa indstille os paa, at mangt og meget fra nu af vil blive ændret

væsentligt. Han var jo med i alt i bedste Forstand, i Folks Glæde og Sorg baade i det offentlige og det private. Vi brugte hans Hjælp i næsten alle Situationer. Han var den egentlige Drivkraft i det egentlige Folkeliv i By og Sogn, og han var dybt indlevet i Menighedslivet. Med sit ejendommeligt dæmpede, næsten bløde Væsen blev han en Tjener for os alle, og det takker vi ham for, skønt vi meget vel véd, at der kun var én, der kunde sige ud fra fuldkomment rene Motiver, at han ikke var kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og at give sit Liv til en Genløsning for mange.

Ofte siger vi jo lidt flot, at vi kan saamænd alle erstattes. Det er et gammelt Ord, men fordi det er gammelt, behøver det ikke at være sandt — og det er det ikke. Sagen er den, at et Menneskes Plads i Livet altid kan overtages af en anden, men Personligheden bag Gerningen kan ikke altid erstattes. Vi synes: slet ikke her. Jeg kan forresten godt fortælle Hemmeligheden ved dette Menneskes særprægede Personlighed og Position blandt os: hans Sind var gennempræget af Kristi Lære. Han havde en inderlig Kærlighed til Gud og til dem, han færdedes med; derfor blev han en Tjener for os alle. Præsten henvendte sig

særlig til den afdødes Hustru og øvrige paarørende og mindede til sidst om den forunderlige Trøst, der strømmede os imøde fra Hustrups kønne lille Sang:

Julebudet til dem, der bygge her i Mørkets og Dødens Skygge, det er det Lys, som, aldrig slukt, jager det stigende Mulm paa Flugt, aabner Udsigten fra det lave, trøster mildelig mellem Grave — det er »Julebudet til dem, der græde

Til Tonerne af denne Adventsang førtes Baaren til Graven, hvor der — efter Jordpaakastelsen — blev udtalt Takkeord af Lærer Petersen, Bjerregrav, for Samarbejde i Brugsforening og Ungdomsforening, af Formanden for Uddelerforeningens 5. Kreds og af Formanden for Bjerregrav Brugsforening, Gdr. Chr. Juul, Kildekær, der tillige paa Beboernes Vegne overdrog en Mindesten til Familien. En Søn af afdøde bragte sin Far en gribende Tak, og endelig bragte Formanden for Bjerregrav Idrætsforening en Tak, medens Foreningens Fane sænkedes over den aabne Grav.

Efter Salmen »Krist stod op af døde« skiltes det store Følge.

Peder Hjertsvej d. 31-1-51

Hvornår Søskende og Familie tak for bremme i bogen og for bremme og opmærksomhed i anledningen at jeg den 5/11 gik ind i de voksnes række, og gik de 50 år.

Det er sikkert med sorg og vedsted vi alle skrives i bogen denne gang mit lille brøder Alfred ikke er her mere, men sådant går det jo i livet og ofte, der bliver ikke spurgte, ung eller gammel, naar kimen slås med vi opstod.

Det er rigtig som du skriver Kristian at Alfred var den vilde og bjalperomme drung og han vandt alles hjerte, nogen egte berømt har vi fire mindste ikke haft sammen, da vi kom fra hinanden da vi var 6-8-10 år, men jeg sendes med en notits fra ariser og deri kan vi læse hvad afholdt Alfred var imellem de mennesker som han har haft sin viske imellem, igennem 16 år og som viser hans utroffend og keen Astrid og børn lad dette være for en trost i jeres store sorg at i kimen har gode minde om ham som vi alle hold af.

her gaar alt ved det gamle som man synes
 stille og rolig men forsaaret er ved at knibe
 lidt i mig jeg skulde gerne være færdig med
 mit Sket til Maj, jeg gaar ogsaa af ruten paa
 en 12 fer sea skal Petra og jeg have en kvællert
 og saa bliver der otte skyer paa de sydske
 lande og i ferien men saa er der ikke
 bliver ferien nok paa en stille G. Hanning
 har lige taget lotte del af Maskinist-eksamen
 og læser videre til 2 del med det samme.
 Jeg maa op og have mig nogle læsebiller;
 bogstaven runder rundt naar jeg skriver
 Petra holder ferie i disse dage hun skyndte med
 syklen og slog sin ryg saa hoest men
 hun er da i bedring. men ellers drøjer
 det meste der ja over Mariannas fer tur
 er vist Gæster, hun arbejder rigtig med
 i Aften om dagen den lille sur
 Der er en ting jeg er ked af. et billede kan fortælle meget
 mere en ord og naar der er omt et billede i bogen gaar
 jeg ind for det er til fælles ije og glæde, naar jeg saa
 ser at en hel side er plysret med brevene November
 49. saa synes jeg det er et gaa for veit men der er
 uraarske grund for det. Værlig hilsen til jer alle
 Palle

Fundat, den 7/2. 1951.

Trøst alle i Familien.

Saa maa jeg atter til at skrive i
 vores Brev Brevbog, og atter maa vi
 undvare et Brev sam var os Brev
 fra vor Brev lille Brev sam vi
 maatte af med saa tidlig det
 smertes os, men tvivlen forog maa
 det saa ikke være for hans Brev
 elskede Hans og Brev sam han holdt
 saa meget af, og deres dejlige Hjem
 sam di havde sønnen, det er
 tungt Tid for dig Brev Astrid
 men du har disse dyrebare Min-
 der og du har dine Brev Brev jeg
 sigte sam Brev du, bliv ved at jule
 jul sam et med hans Familie.

Det var jo særlig Kirsten og jeg sam
 saa ham mest, han kom altid med
 hans lyse glade Lul smil enten med
 Astrid, eller lille Ole ved Haanden
 sidste Gang var vist i Oktober
 han og Ole di havde været her

at give paa Gravene der skulde han
 altid hen med Blauskov til Fars og
 Mors Grav og han talte om at han vilde
 op paa Brænders Kirkegaard engang ~~en~~
 gang at se de forskellige Gravpladser
 med Fliser, for at vi kunde gaa Fars
 og Mors lagt an, jeg kan jo ikke længere
 hvasse dem, jeg har jo haft Niels og Grete
 dit at gøre det men det gaar jo ogsaa
 en Ende. Tak Bare Brodre for jeres gode
 Mindeord om Alfred, ja det er jo saa
 meget, jeg mindes ham som mig
 da han stod i Lære i Lilkeborg da
 kom han jo altid op til os og saa om
 Jule. Li syntes Møe rigtig det var
 Jul for ham kom han Balle jo med
 Godter, jeg husker en Jul hvor ogsaa
 Grund og Kristian var hos os saa
 skulde Li have et lille Spil kort
 en af Dagen, men di fik det altid
 fejlet sad da at Alfred ingen Penge
 havde, for di vidste jo at han ingen
 tjente, det var jo den sande

Broder Børlighed

Vi havde jo ogsaa en stor Glæde
 den 6te December, da fik vi jo
 Bud at Hans og Signid havde faaet
 den en Læn efter 9 Aar Egteskab
 di er saa lykkelige ved den lille Anny
 som hedder Paul Bjørnholt, Lænde
 jeg kan da ogsaa forstille jer at
 gamle Anne paa Heden giftet med
 det gamle Pår, 94 Aar. nu gaar,
 Lænde jo ene derude, men kan han
 jo hans Magdalene di finder vel
 paa at skaa Pjaltens sammen
 jeg har det ellers saa godt, jeg har
 ikke faaet Indsprøjtning længe
 uredagen Penselin, jeg fik jo
 fem efter Jul jeg fik jo Indflyens
 og Bmankitis som saa mange andre
 hver ellers har vi det godt. Her i
 vort lille Haanmark anderledes
 derude i den store Verden, men
 det skal vi jo ikke gaa og tænke

naa og ødelægge Nerven. Nu vil jeg overlade til store Løster at skrive et Mindeord om vor lille Bror, hvis hustru han for Sygdom og Pine for hvem var det jo ikke så godt og saa vil jeg til Slut sende hele Familien de Kærligste Hilsener og Tanker og Lev vel alle sammen.

eders Løster Grethe.

Folkekuren Hald pr Viborg d 20 Februar 1951
 Ja Brevbogen kom dagen før jeg skulde rejse her til Røde Kors Kuranstalten hvor jeg haaber at faa det noget bedre, meget er sket siden jeg sidst havde Brevbogen, det er jo næsten ikke til at forstaa, men det er nok bedst saadan, naar vi beder, ske din Vilje, saa er det til de fleste Tider dog vor egen vi helst vil have frem, man havde jo sidst tænkt paa at vor lille Bror skulde først afsted, der har nok været Brug for ham bag Forhænges, Grethe skriver jeg skal skrive et Vers til Minde om Alfred, det kan jeg ikke, men jeg vil prøve at skrive om in lille Dreng der hed

Alf.

Hvor husker jeg tydelig da den lille Bror kom til Verden, han blev modtaget med Kærlighed af Mor, Far og alle vi Søskende, han var en lille kort buttet Stump, og som han voksede til en lille buttet Dreng altid med Smil og godt Humør, aldrig urolig, men med en utrolig Kærlighed. Fra han kun var et Par Aar var Mors Brændekasse aldrig tom, han løb fra Tøvehuset frem og tilbage, fra han kun kunde bære 2 Tøve ad Gangen, de smaa, korte Pæn gik som Trommeslikker indtil Brændekassen var fuld, og den var stor. Altid kredsede han om Mor, og saa op i hendes Ansigt, for der at undersøge om der var noget han kunde hjælpe hende med. Knud og Kristian vilde godt knibe uden om, og dem kunde man tit finde i Grusgraven i Leg med alle deres Skrammel, Alfred var ogsaa glad i Leg men bag ved Leg og Munterhed brangte Pligten sig paa, og saadan var det til hans Dages Ende.

Alf maatte tidlig miste sin Mor, hun var meget syg i syv Maaneder, Alfred kredsede tidlig og surt om hendes Leje, om der nu var noget Mor ønskede, og selv om Natten hørte han enhver Lyd fra Moders Seng, lige før han fyldte 5 Aar Løde

hans Mor, men han havde jo en god Far, men det var ikke
 led for ham med syv voksne og seks ukonfirmerede børn,
 de maatte lidelig ud mellem frummede, Alfred fik
 Plads otte Aar gl. hos flinke Folk, men han var ene
 med de to gamle, og han havde Værelse i den modsatte Ende
 af hvor de to gamle sov, han var mørkered, og en Søndag
 han havde fri, Spurgte hans Far, er du ked af noget,
 ja jeg er bange, der er noget der pusler om Natten,
 saa så hans Far, nu gaar jeg med dig og saa taler
 vi med Manden om det, Resultatet var at Al gik med
 sin Far tilbage, Det Par unge Folk af Familien
 vilde saa gerne have Bie og der mente Faderen han
 vilde faa det godt, men det modsatte var Tilfældet,
 Manden var et Pjok, synes jeg da. Konen var ikke
 god ved den lille moderløse Dreng, men han be-
 klagede sig aldrig. Kun et Exempel vil jeg her
 anføre. En Sommerdag med mørke Tordenstøyer
 kom Alfred fra Skole. Konen sa: skynd dig at
 løbe til Brugsen (3 kilometer) efter Værer for det
 begynder at regne, maa jeg ikke faa lidt Mad først?
 nej, skynd dig nu og pas paa Væerne ikke bliver
 vaade. Alfred løb, Tordenen buldrede og kom nærmere
 og nærmere, han fik Væerne, Købmanden sa: vil du
 ikke vente til Tordenvejret er ovre, nej Tak sa han,

for det turde han skam ikke for Madmor da han
 kom lidt hen ad Væjen, og han trak ^{han} sin Troje af
 og lagde det over Poserne, men det var et frygtelig
 Uvejr, og den lille Dreng var ulykkelig, og han gik
 hen til en lille Høj ved Siden af Væjen, satte Kurven
 og lagde sig med sit lille Legeme over ^{og gaae} den, ^{for} ^{han} ^{gaae} ^{hjem}
 hvis Poserne regnede i Stykker turde han ikke
 gaa hjem, - I Mellem tiden var Sonns Søster kommen
 paa Besøg, hvor er Drengen i dette Uvejr, Sonen
 svarede ja hvor blir den Knegt dog af, jeg sagde
 han skulde skynde sig til Brugsen, Men dog,
 har du jaget et Barn ud i det forfødelige Vær,
 jeg vil dog gaa ud og se efter ham han kunde
 jo være dræbt af Lynet, hun gik for at finde ham, og
 fandt en lille sovende Dreng, som laa over Kurven med
 Væver, da jeg hørte det var jeg rasende paa dette
 Menneske, som havde behandlet min lille Broder
 saadan, og Gud tilgive mig det, jeg er det endnu.
 jeg sagde det ingang til Aie, jeg kan ikke tilgive
 hende, saa svarede Alfred, Ah Søster det skal du ikke
 gaa og rage over, jeg banker ikke med Vrede paa hende,
 husk paa hun var ung dengang, hun er nok bleven
 meget klogere nu, bank dog aldrig paa dette ja
 saadan var han, god i Sind, glad og lykkelig med

af led om at søstrene ikke mødte igen

sine kære, nu er han ikke mere, men vi ved alle at han har det godt. Herren siger. Hvor som bror paa mig skal leve om han end dør, hvilke dejlige Ord til os Syndere. Min lille Bror vil jeg saame og mindes med Hærlighed til min sidste Slund. Velsignet hans Minde.

Tak kære i Familien for alle Breve, og Tak kære Astrid for Brevet jeg modtog forleden, ja det har nok været haardt for Tøder at bryde Teltspælene op, Tiden læger ikke Saar, men de bliver dog mildnet med Tiden, og det vil de ogsaa ^{blive} for jer, men det kan i i Tøders Sorg ikke forstaa i Dag. — jeg haaber at i alle har det godt, nu kommer der jo snart Foraar i Luften, og Vrede i Jorden. Jeg er jo havnet her, og haaber at blive bedre, vil i sende mig et Brev bedes i sende det til Silkeborg, for inden Bogen naar rundt er jeg maaske hjemme igen, jeg regner med 6 eller 10 Uger. og kom her den 12-2- — Ved at læse Kris bidens Brev kom jeg i Tanker om en Episode jeg vil fortælle.engang jeg vilde besøge Far, da han boede i det lille Hus ved Moselundgaard, og kom dertil lige før Middag, Døren var ikke laaset og jeg gik ind. Hvad tænkte jeg har Far faaet en Kysbestyrerinde Komfuret var varmt, oven paa det stod en Bryde med

dejlige duftende Grønkaalsuppe, paa Bordet
 stod Brødepanden med 2 lækre nybagte Fransk-
 brød, og Huset duftede af Renlighed, jeg gik udenfor
 og kiggede, og med ad Stien mellem Granerne kom
 den 12 aarige Alfred med Strikkestrømpe, han var
 ved at strikke Strømpefodder til sig selv, ja naar
 jeg saadan gaar og tænker paa ham, glædes jeg over
 ham. han var i meget en Løner, men dog ikke en
 Løner, han var, — jeg kan ikke udtrykke hvad han
 var. —

Nu skal jeg ned til Skelet bordet, og nyde min
 Middagsmad.

Tusinde kære Hilsener til store og
 smaa fra Søster Kirsten
 Pav 2 — S. 5

Hornbæk d. 26-2-51

Kære Familie!

Tak for alle de varme Ord om Alfred,
 Tak Kirsten for alt hvad Du har
 skrevet om vores kære Far, det har
 man aldrig fortælt mig, hvor han det
 været Synd for ham den lille blodløse
 Dræng, godt er det at vi har haft
 omhændt 23 lykkelige Aar sammen, for
 det kan jeg vist godt sige uden at
 sige for meget, vi skulde have haft
 hvor til at have 23 Aar mere sammen,
 men sådan skulde det nu ikke være,
 nu har vores kære Far det sikkert godt,
 det fordyner man hvis nogen gør det,
 nu savner han jo ikke os, det er den
 eneste Trøst jeg har, nu er det kun
 os som lider under det, jeg har vist
 ogsaa altid haft det for godt, vi
 Ulemper skal vist heller ikke
 have en Udgang det kan vi nok
 ikke haale, og man siger

ogsaa at det er de bedste dinnestker
 som skal være først, saa maa vi
 kun haabe at Alfred faar det endnu
 meget bedre i den anden Vind, og at
 vi engang maa mødes hinsides.

Nu er vi jo flyttet til Hornbæk
 og jeg haaber at Familien vil se ind til
 os naar I kommer til Jylland. I skal
 altid være hjertelig velkommen.

Jeg glæder mig til Foråret saa jeg
 kan see Alfreds Gaard gjort paa isbænk,
 endnu er hele Gaardsiden dækket med
 en Vinterkranse, saa der er saa pæn som
 det kan være.

Det er i Dag (Søndag) den værste
 Dag i hele Ugen, saa er Hængsten efter
 Alfred næsten uindholdelig; men der bliver
 jo ikke lagt større Byrder paa os, end vi
 kan bære, det var ikke mere end 14
 Dage før Alfred blev syg at han sagde til
 mig, hvor maa det være skönt at
 være her til at blive gammel sammen,
 naar vi nu har arbejdet her i 16 Aar
 mere, saa vil vi bygge os et Hus i

Bjørngrav og rigtig nyde Alderdømmen
 sammen, hvor var vi ogsaa glad for
 Bjørngrav, og jeg Arer ogsaa at Befolkningen
 var glade for os, godt er det at vi kun
 har gode blinder om ham, der er der
 ingen som kan sige fra os, de skal
 ogsaa af mig blive bevaris altid
 Mange Kærlige Hilsener til
 hele Familien fra os alle 4
 Astrid

Kære familie!

Jeg kan ikke lade være med ogsaa at skrive
 en lille smule for at sige tak for alle
 de gode ord du er skrevet om far.
 Ja, det er slet ikke til at forstå, at far
 ikke er her mere, når man tænker alt
 for meget på det er det næsten ikke
 til at holde ud. Vært er det natu-
 religt for mig, jeg tror det er de færreste
 der har været så lykkelig gift som han,
 jeg mindes ikke at jeg nogensinde har
 hørt nogle ironiske bemærkelser om
 ham de da; men far var mig ogsaa sjæl-

den i den retning. Th. hvor har vi dog
 meget at takke ham for.
 Jig tænker så tydeligt noget af det far
 sagde til mig på min konfirmation,
 han sagde bl.a.: "Pastor Baur fortalte
 os i dag at det denne generation bringer
 til os er, og først og fremmest her på
 den gud som styrer alt for os, og derfor
 lille Stis, husk dit fadervar, og så vil
 jeg sige - gud at den velsignelse pastor
 Baur. lygte over dig i dag må komme til
 dig i rigt mål, og jeg vil have, at gud vil
 skænke din vanding og lide din fod på den
 velle vej. Mor og far skal nok gøre vej for
 dig så godt som vi formår, og du skal al-
 tid komme hjem til os med dine sørg og
 glæder, far hos os bliver du hjemme, og vi
 holder af dig, lille Stis. Og så vil vi altid væ-
 re fortrolige kammerater, skal vi give hin-
 anden hånden på det."

Far har altid været sådan overfor mig, at
 jeg altid har vist ham fuld fortrolighed, for
 han forstod mig, og har givet mig mange
 gode råd. Når jeg nu sidder og læser alle de

dyrlige blive jeg fik fra far i sommer da
jeg var på skole på møn, så går jeg det
ikke uden du blinker en bære i øjet, for
du er vist ikke ul mange du har haft
så god en far som vi nu bære.

Heldigvis har vi kun gode minder at
bygge videre på - jeg siger. Kuller have
en god far i få år, med en dårlig i
mange år.

Vi vil altid holde hans minde højt
i øre.

Mange kærlige hilsener
til hele familien -
Elskeren.

Køge den 10 Marts 1957

Kære Familie

Tak for Bogen som er her igen
 Ja vi har jo mistet vores lille
 Broder siden Bogen var her sidst
 han var en kær Broder, og han var
 jo ogsaa en god Egtemand og Fader
 Ja Asbrid vi har den den største
 Medfølelse for eder, men vil du
 ikke skrive din adresse i Bogen
 saa at vi altid kan være i Forbånd
 med eder. Pøster Kirsten saa du
 har været saa Hald med din Gigt
 jeg kunde godt have nødig at sende
 mine Bøn derover for de vil ikke
 rigtig række ret. Ja nu er
 Møster Mine og de Hie jo død Jeg
 havde ellers lovet at komme derover
 til hendes 100 Aars Fødselsdag men
 det kommer jeg jo saa ikke.

Anders du skriver at du kommer
 hi at sende Bød efter os. Det
 maa du godt men ikke i den
 det bliver lidt kommer for Hverdellen

er ikke saa rask. og hun kan ikke
 baale at fejres ja vi har jo været i
 Plumborg i Jul vi vilde ogsaa have
 været paa Bisop i Bulgariengade men
 de var jo paa Lydhavnssøerne. Vi havde
 været paa Kommunehospitalet og se til
 Ester hun var jo faldet ud af vinduet
 og brøkket det ene Ben to Peder
 men er kommet hjem igen, hun fik
 Gøben af den 8. men det varer jo
 længe endnu inden hun kan gaa rigtig
 igen. Pøster Grelke den slaas jo ogsaa
 med dit men du var da Humøst
 i behold men derfor kan det jo
 aligevel være trist aldrig at være rask
 Jan Knud du saa undskyldte at
 jeg ikke huskede din 50 Aarsdag for
 jeg kan ikke rigtig holde rede paa
 mine yngste Pøskendes Fødselsdage og
 hvor gamle de er for Per Pind var
 jo kommet lidt ud af Plenum blisidst
 for i begyndelsen var der jo 2 Aars
 imellem hver men han vilde jo
 have Dødsret fuld og saa maatte han

jo som man sagde have lidt mere fart
 paa og det gik jo saa stærkt at han fik 13.
 Ja men kan jeg ikke finde paa mere
 at skrive. andet end at vi har det
 ved det gamle. og saa sender vi
 alle som skriver. Bogen og vores Familie
 de kærester Hilsener fra Henriette
 og Bente

Køge d 11 Marts 1951

Kære Palle!
 Hovbroer Bente har været her med Bogen
 i dag saa denne Gang gaar det stærkt
 med at sende den videre for jeg skal
 til København i morgen saa tager jeg
 den med, jeg skal ind og besøge Sidsen,
 omma bor jo hos hende hun er i en skole-
 leforretning.

Det vil ikke til at forstå at Hovbroer Alfred
 er borte ikke fordi jeg saa saa meget til
 ham for jeg har ikke set ham siden
 jeg var 5 år Hovbroer og tante var forlovede
 dengang, men Brev og hilsner fra ham

vil jeg savne, og Tante Astrid du kan tro jeg
føler med dig og hvor jeg ked af at jeg ikke
fik det at vide før efter at Morbror var begravet
saa jeg ikke fik sendt en sidste Hilsen til ham
men jeg ^{håber} at kunne besøge hans Grav engang.

Jeg har ikke faaet Brev fra Ernst siden sidst
i September vi fik et kort Telegram til jul uden afs. Brev
og jeg sendte et Radiobrev til ham, men det kom
kun først i januar med Brevet om at adressen
var afmonteret saa det er ikke godt at vide hvor
han er henne i Udnu, jeg er lidt motig, men
jeg blir trøstet med at han er saa gammel
at han kan passe paa sig selv, men jeg synes
et 1/2 Aar er lang Tid ikke at høre noget.

Nu er jeg snart saa søvrig at jeg ikke kan
se ud af Gjænen alle stais 3 Bekendte m. Hånd og
Aphorn og mine Brigadeledere, har været her i
Aften vi var 16 og det er 1/2 og jeg skal op kl 5
igen og gaa Arbejde til 12 og derefter til Pladen
Lund og høre Jager og Cava Song de kommer
hjem til Fars Fødselsdag d 18 Maars det er jo sjæ-
dent vi er samlet alle sammen det har vi ikke
været siden vores Mor døde det er underligt
vi vokser og sammen og saa syblives vi

vi har rigtig været i Herfølge hos Elly
sammen med far og Villy, Børna og Inger
skulde også have været der, men de
kom ikke, saa jeg saa ind og se hvordan
de befinder sig.

Med til Gud de kærhøje hilsener til
alle i Familien fra os her
Gudrun

Paskeudg. 1951. 25-3

Kære Familie. Gudrun der varit

der med Bogen, saa jeg saa ja heller
skrive et lille vers, nu da du er her,
for i for den proe Amøges. Mange tak
for bremse, og tak lille Kik, fordi du ogsaa
har skrevet, see omint: Bogen, nu haaber
jeg, at I har faet et kist, som I bliver
glade for at bo i; men jeg faar du
ja nok at se ved lejlighed. Haaber du
Kirsten, har faa lindring for din gigt,
og du Bøjle, køb dig en Basse og en
Skydesnaab, og saa tag ind paa Bøgtene,
det gives motivation at lække nogle 100 ml.

Vi gaar og venter paa Polokke, men
 det er jo ogsaa en tidlig Paaske i Aar,
 saa det fine nye kommer jo nok til sin tide.
 Her er der intet nyt af særlig interesse,
 den nye dag gaar som den anden, den
 eneste forandring er jo stadig prisene og
 skatterne og varefyndelsen, det er et stort
 komplot som sædes og regerellen vil forsøge
 paa det. For min Sars, Her rykker sine
 teltstole op til 1. May og drager til Aarhus,
 hvor han skal være et Aar, saa det kan
 jo være, han tager nogle Vækkerture til
 forskellige af Jer. Skrideren gaar det sløft
 ned. Folk køber intet, saa er det kan
 være, man ender paa et gammelt
 Lokomotiv igen, men, der er jo flere
 Skerstone her. Vi kommer Hartmann, saa
 maas jeg være færdig, jeg har lært
 derude en gyldig Tude i haven, og min
 spørger hvor dag, om der er færdig.
 min de kærligste hilsener til Jer
 alle

Skund.

Festspøtten 20-3-51

kære alle

Tak for alle brevne, særlig Tak til Astrid og Kirsten
 i Hornbæk jeg er glad for at i mit skrive
 i bogen så vi kan vide hvordan i har det
 det er jo over i den første tid, men snart
 bliver jo meget mere som du siger Astrid
 om søndagen og i stille stunder, jeg synes
 du Astrid og Ole skulde tage en tur herover
 dit Højenhøje når Ole får sammentælle vi
 har plads nok og vi er jo så mange at i
 nemt kan få 4-5 dages tid at gå vi har
 dejlig strand her på amager ved den dejlige
 øvedund, tak til over det og i er velkomne,
 ja jeg skriver det om i Klary Pully spiller på
 gramofonen Edith støtter strømper og Kirsten
 syer julevar, så vi har det meget hyggelig
 det er ikke morsomt for dig søster Kirsten
 at du er så plaget af gigt håber kuren vil
 hjælpe så du kan blive så rask at du
 kan komme en tur herover, det er glædeligt
 at høre at du søster Grethe føler dig
 rask, vi kommer jo den dejlige forår
 også om det trækket til Lertze vid med
 den i er så ved vi jo da at den

er i morkeden det er nu den skønneste tid
 af året når alt begynder at spire og gro,
 ja vi har det godt alle her også Ruth og Karsten
 lille Haila er vist ved at få kighoste hun
 har været lidt sløj de sidste dage, hun er ellers
 kvik og dygtig nu begynder hun at tale, nå
 nu vil jeg slutte med mange kurtige hilsener
 til eder alle fra os her
 Anders

Bulgariengade d. 13 April 1951
 Kære familie

Så må jeg vist igang med at skrive, så bogen kan
 komme videre, vi går jo og længer efter var, men det
 bliver ved med at være koldt og regnfuldt, jeg har ellers
 så meget jeg skal have færdig, jeg har bygget en stor ve-
 randa til sommerhuset, og er ved at få elektriske lug mid,
 og i jærte var det jo også darlig vejr, men jeg når det
 nok, ja tak for alle brevene, og særlig fra jer Anstrid og mes
 Kirsten, og nu venter vi jo at få eders adresse, for i skal
 ikke blive for borte om man en dag står i eders stue,
 når man har motorcykel er hævemark jo ikke så
 skar, nu fars i maj flyver jeg en tur til Vejers,
 og lands ved siden af gården, det er en af sørens

flyveren som har lovet at flyve mig der ned
 i en lille sportsværktøj, men Astrid går som
 Anders skriver, kom her over og få dine banker lidt
 adspredt, det vil utvivlsomt gøre dig, men ellers er her
 jo ikke noget særligt nyt, alt går vid det gamle, her da
 i bymme, men ude i verden sker der jo ofte noget, men
 det er nok et lid i vores skolegang, som vi må tage
 som det kommer, men i sendes nu alle både store
 og små, de kærligste hilsener fra
 Kirsten og Johanne

Stornberggade d. 25 April. 1957.

Kære familie. Ja tiden er snart indløbet
 for min brevlegsfrist, det er jo en travlt
 tid for vi små håndlængere, hvor foråret
 kommer så physiske bag på os. Ja det
 er rigtig at gå Sommeren i møde, og man
 kan så småt begynde at glæde sig til
 sin Sommerferie, og hvis alt går efter
 vor plan, går turen nok til Jylland i
 år, og jeg håber endnu om tid at få din
 Adresse Astrid, Og din Søster Kirsten, har
 igen været på hold, det er ikke længe